

Kvindelige Juristers Rollemodeller

Pernille Nørkær
Partner hos Moalem Weitemeyer

Stilling: Partner og bestyrelsesmedlem i Moalem Weitemeyer samt bestyrelsesmedlem i e-sportvirksomhederne Astralis A/S og Trophy Games Development. **Uddannelse:** Cand.jur. fra Københavns Universitet i 2004. **Udmærkelser/rankings:** Møderet for landsret. **Civilstatus og børn:** Kærester med Jesper, som hun har to børn med. **Fun fact:** Pernille var god til golf som ung, og derudover er hun meget glad for at tage beviser, som hun dog ikke altid bruger til noget efterfølgende. Derfor har hun bl.a. jagttegn og duelighedsbevis, så hun altid kan være med, hvis hun bliver spurgt.

"Jeg skal være ligesom min far"

Vejen til partnertitlen tager sin begyndelse i tiden på jurastudiet, og indledningsvis stiller vi derfor det væsentlige spørgsmål: Hvorfor valgte du at læse jura? Pernille er ikke i tvivl om svaret, da hun allerede fra 5-årsalderen så meget op til sin advokatfar: "Min far var advokat, og ham var jeg meget inspireret af. Jeg tror bare altid, at jeg gerne ville være ligesom ham. Og så kan jeg godt lide at løse folks problemer – det har jeg altid syntes var fedt."

Det kommer næppe som en overraskelse, at en kvinde, der allerede som 5-årig havde store advokatdrømme, sidenhen også er gået målrettet efter titlen som partner: "De siger, at jeg som ret ung til min jobsamtale herinde sagde, at 'jeg skal være partner'. Så det har helt klart været mit mål. Jeg har opnået meget herinde, men jeg kan stadig sagtens finde nye mål på kontoret, som jeg kan løbe efter. Jeg er virkelig god til at blive drevet af nye mål og af at skulle nå et eller andet. Det er bedst."

At Pernille er et sandt "karrieremenneske" hersker der heller ikke nogen tvivl om: "Jeg har altid været helt vildt sulten på karriere, og det er ikke så meget tanken om selv at blive nummer 1 – det er slet ikke det, det handler om for mig. Ikke individuelt i hvert fald. Jeg synes, at det er helt vildt fedt som team, men jeg har ikke et behov for at hævde mig selv på den måde. Jeg kan virkelig godt lide det der med at løbe efter noget sammen og så opnå det."

Jeg har altid været sulten på karriere (...). Jeg kan virkelig godt lide det der med at løbe efter noget sammen og så opnå det

Vi spørger herefter ind til, om Pernille har opnået ting, som hun egentlig betvivlede: "Jeg har aldrig tvivlet på mig selv, men jeg tror faktisk, at jeg er kommet længere, end jeg egentlig havde tænkt som ung studerende. Jeg tænkte, at jeg gerne ville frem, men måske ikke så langt."

Aktivt studieliv

Pernille fortæller os, at hun som studerende var meget aktiv i Juridisk Diskussionsklub, hvor hun i løbet af sin studietid næsten bestred samtlige roller i studenterforeningen. Hun fremhæver særligt de mange relationer til andre medlemmer af studenterorganisationen, som, stadigvæk i dag, danner grundlag for mange gode sociale relationer: "Jeg er fra Svendborg oprindeligt, og jeg tror nærmest, at jeg flyttede til København den dag, hvor jeg startede på jurastudiet, så det var en helt vildt god måde, for mig, at få et netværk på. Jeg synes, at det var nogle gode relationer, vi fik skabt, så jeg bliver stadigvæk helt glad, når jeg møder dem. København er jo ikke sådan kæmpe stor trods alt, så man møder jo hinanden hele tiden."

Vi taler videre om, at det sociale liv kan være med til at gøre studielivet på jura til en helt anden oplevelse: “Det giver sindssygt meget: Fra at man bare går derhen og er der til undervisning og så hjem igen, til at det i stedet for bliver hele ens liv. Sådan havde jeg det i hvert fald.”

Én ting er at læse og nørde, men det giver også virkelig meget at bruge det i den virkelige verden

Det er tydeligt, at Pernille i særdeleshed har prioriteret det sociale liv under jurastudiet. Vi spørger derfor ind til, om hun herved føler, at hun gik på kompromis med det faglige: “Jeg har virkelig prioriteret det sociale. Men jeg havde også styr på studiet, og jeg syntes, at det var rigtig spændende. Jeg læste med, men jeg gjorde heller ikke mere, end hvad der var nødvendigt. Studiejobs gør også meget: Én ting er at læse og nørde, men det giver også virkelig meget at bruge det i den virkelige verden.”

Fodboldkontrakter, gambling og e-sport

Da Pernille var færdiguddannet cand.jur., begyndte hun at arbejde for sin fars advokatkontor, indtil han gik bort. Herefter endte hun med at sidde som in-house advokat i Parken for FCK, der var en af hendes fars store kunder.

Da hun efterfølgende i sin karriere søgte videre, var det med afsæt i fodboldkontrakterne, som i særdeleshed omhandlede IP-retlige problemstillinger: “Da jeg kom til Moalem Weitemeyer, lavede jeg IP-ret nogle år, og på et tidspunkt begyndte jeg også at dække ansættelsesret. På et tidspunkt dækkede jeg også IT. Så for måske 4-5 år siden fik jeg at vide, at kontoret virkelig manglede nogle, der kunne lave konkurrenceret. Lige siden har jeg faktisk primært lavet konkurrenceret. Jeg arbejder også med det nye FDI-regime (investeringsscreeningsregime), der minder lidt om fusionskontrol. Det er et nyt regime, hvor investeringer i kritiske virksomheder kræver en forudgående godkendelse fra Erhvervsstyrelsen. Denne analyse skal nu laves på alle M&A-transaktioner. Så jeg har været igennem en masse områder og ser stadigvæk min profil som relativt bred. Jeg har aldrig haft et ønske om kun at dække et enkelt snævert specialistområde. Jeg har faktisk dækket af, hvor der lige har været behov for det herinde.”

Pernille påpeger selv, at hun med sin brede baggrund dækker bredt, og det er sådan, hun bedst kan lide det: "Jeg trives med, at jeg gennem tiden har fået mulighed for at sidde med forskellige sagstyper og problemstillinger fremfor at sidde med et helt snævert område. Det tror jeg godt, at jeg kunne være blevet rastløs af. Så jeg synes, at det her med, at jeg er blevet omskolet nogle gange, og at jeg får lov til at have den her brede rolle, er vildt spændende."

Udover at være særdeles omstillingsparat og villig til at afdække de retsområder, som kontoret aktuelt har haft behov for gennem tiden, står det også klart, at Pernille på ingen måde har en klassisk profil som advokat. Hendes kompetenceområder omfatter nemlig også rådgivning om mere eksotiske emner såsom gambling og e-sport, som hun med et glimt i øjet kalder for sin "dark side": "Fra FCK-tiden havde jeg jo en masse erfaring med sportskontrakter, og det har jeg holdt meget fast i. Da spillemarkedet blev åbnet op i 2012 i Danmark, bad Moalem Weitemeyer mig om at sætte mig ind i området. Det er jo også lidt en blanding af kontraktret, IP og IT, og sidenhen har jeg rådgivet en masse spillevirksomheder, og jeg gør det også stadigvæk. På toppen, og i forlængelse af det, er jeg også begyndt at rådgive nogle e-sportsvirksomheder, og det er jo i virkeligheden også bare en blanding af noget IP, IT og kontrakter. Jeg er faktisk i bestyrelsen i bl.a. Astralis. Jeg er også i bestyrelsen i en virksomhed, der hedder Trophy Games, som udvikler spil. Det er ret sjovt."

Tilvalg og fravalg

En karriere, der omfatter poster som både partner og bestyrelsesmedlem i flere forskellige virksomheder, er naturligvis tidskrævende. I de seneste år er debatten om balance mellem familie- og arbejdsliv i den juridiske branche tiltaget i styrke, og det står da også hurtigt klart, at Pernilles karrierevej har krævet en skarp prioritering af hendes tid:

“Jeg har været partner siden 2013, og der var jeg 35 år. Jeg blev færdig på jura, da jeg var 26 år. Om jeg har valgt noget fra? Jeg har arbejdet rigtig meget, så jeg har nok prioriteret arbejdet over det meste andet – ikke over min familie, men over alt andet. Mit setup er indrettet meget på den måde, at jeg altid kan prioritere børnene først, men ellers er der ikke noget, der blokerer for, at jeg kan gøre, hvad jeg vil herinde. Jeg tror, at jeg har været ret indstillet på det.”

Jeg kan ikke i dag sige præcis, hvad det er, jeg gerne vil opnå, men jeg vil altid gerne opnå mere. Jeg vil gerne hele tiden løbe efter noget nyt. Jeg bliver så motiveret af hele tiden at nå det næste

Det kan umiddelbart forekomme som et liv med mange fravalg, men sådan anskuer Pernille det ikke. Hun ser det derimod som et aktivt og bevidst tilvalg af et rigt og omfattende arbejdsliv, der prioriteres over alt andet end hendes familie: “Jeg har ikke savnet at have plads til andet, og jeg har prioriteret, at det her skulle fylde så meget. Jeg kan ikke i dag sige præcis, hvad det er, jeg gerne vil opnå, men jeg vil altid gerne opnå mere. Jeg vil gerne hele tiden løbe efter noget nyt. Jeg bliver så motiveret af hele tiden at nå det næste.”

Men hvordan har det rent praktisk været muligt for Pernille og hendes familie at få hverdagen til at hænge sammen med en mor og kæreste, der, efter eget udsagn, arbejder 55-60 timer om ugen? Pernille peger selv på, at hendes kæreste Jesper er meget fleksibel: “Vi har indrettet os sådan, at det er mig, der er karrieremennesket, og jeg får lov til at fylde virkelig meget i forhold til jobbet. Jeg har prioriteret, at det skulle være arbejde og børnene, der havde mit fokus, så når jeg går herfra, så kører jeg direkte til fodboldtræning eller op og henter et fodboldhold eller til dans. Så er jeg sammen med børnene, indtil de sover, og så er jeg på computeren igen. Så det er meget de to, jeg skifter imellem.”

Desuden fremhæver Pernille det faktum, at hendes børn jo er vokset op med en mor, der har arbejdet meget: “Selvfølgelig er der nogle tidspunkter, hvor det gør ondt, og det kan man jo ikke undgå, men jeg synes ikke, at det har været fuldstændig forfærdeligt. For mine børn tænker jeg også, at jeg jo har haft det her job nærmest før, jeg fik dem, så de er jo vant til, at det er sådan, det er.”

I virkeligheden synes jeg i højere grad, at hvis der er noget, som er udfordrende, så er det, at man som kvinde skal forklare sig lidt mere

Jo dybere vi graver i emnet, jo tydeligere bliver det også, at det ikke er Pernilles egne forhold, der har været den største udfordring i relation til balancen mellem karriere og familie.

Derimod fremhæver hun klassiske kønsroller og det omkringværende samfunds idéer om, hvordan man som familie "bør" indrette sit liv: "I virkeligheden synes jeg i højere grad, at hvis der er noget, som er udfordrende, så er det, at man som kvinde skal forklare sig lidt mere. Altså det der med "er det ikke svært, og hvad tænker dine børn dog?" eller "går du ikke glip af helt vildt meget?", og "har du ikke lidt ondt i hjertet over det?".

Det ville man jo ikke spørge en mand om. Så den største udfordring er nok andres forestillinger om, hvordan man skal være, og at man skal forsvare sig lidt. Man får i hvert fald nogle spørgsmål, hvor man tænker "det tror jeg aldrig nogensinde, at du havde spurgt en mand om".

Man får i hvert fald nogle spørgsmål, hvor man tænker "det tror jeg aldrig nogensinde, at du havde spurgt en mand om"

Vi taler videre om tendensen til, at det nogle gange kan være svært for nogle fædre at få samfundets accept, hvis de påtager sig rollen som omsorgsperson: "Der er bare en helt fast forestilling om, hvilke roller folk har. Og hvis man har byttet om på rollerne, så er det ikke fordi, at man er dårlige eller kyniske mennesker, men alligevel bliver man mødt med "nå, er det ikke synd" eller "kan dine børn godt tåle det?"

Corona-hjemmeskole i mødelokalerne

Da Danmark blev lukket ned under Corona-pandemien, blev balancen mellem familie- og arbejdsliv for mange for alvor sat på prøve. Til vores positive overraskelse fortæller Pernille, at Moalem Weitemeyer valgte, at medarbejderne kunne tage deres børn med på arbejde, og så blev der afholdt fælles hjemmeskole i mødelokalerne:

“Nu her hvor der har været nedlukning af skolerne, så har vi haft lange perioder, hvor vi har taget børnene med herind. Så er vores børn blevet hjemmeskolet sammen her i mødelokalerne. Vi er også heldige, at vi er nogenlunde jævndrende, og vores børn er i hvert fald endnu mere jævndrende.”

Om balancen mellem arbejdsliv og familieliv siger Pernille også, at Moalem Weitemeyer er blevet meget opmærksomme på, at der ikke bare skal arbejdes derudaf konstant: “Det skal jo ikke altid være hårdt, hårdt, hårdt. Så i de perioder hvor der er mindre travlt, skal vi, og de unge, blive bedre til at gå tidligt, så det også bare er et helt almindeligt job. Så henter man børnene klokken 15, eller også får man lige dampet af, så man ikke altid kører i et højt gear.”

Kvinde i en mandsdomineret branche

Den juridiske branche er notorisk kendt for at være meget konservativ og mandsdomineret i ledelsestoppen. Når vi scroller gennem partnerkredsen på Moalem Weitemeyers hjemmeside, består den på nuværende tidspunkt da også af 10 advokater, herunder ni mænd og så Pernille, der blandt de mange mørke jakkesæt toner frem i en pink bluse.

Derfor er vi også meget interesserede i at høre, om Pernille er stødt på særlige udfordringer i sin karriere på baggrund af sit køn:

“Det vil jeg faktisk sige nej til. Jeg har aldrig nogensinde oplevet, at det har været en udfordring overhovedet. Jeg vil næsten sige, at det er grænsende til omvendt lige for tiden, for der er virkelig fokus på tingene, og meget plads og efterspørgsel på kvinder. Men omvendt ville man jo heller ikke bryde sig om at blive båret frem af den grund, at man er kvinde.”

For Pernille har det ikke været udfordrende oftest at være den eneste kvinde i selskabet, og hun nævner også, at hendes fortid i FCK har hjulpet på tingene: “Jeg synes ikke, at det er svært at begå sig i en mandeverden, men jeg synes dog også, at man skal gå til den med respekt for, at der er mange mænd, og at man må tilpasse sig.

Fodboldkontrakterne har virkelig også hjulpet mig, for det er jo usædvanligt og meget uventet, at det er min baggrund.”

Hvis der er en, der skal trække sig derhjemme, så bliver det ofte kvinden. Det skyldes nok også den generelle forventning i samfundet om, at det er kvinden, der skal påtage sig de huslige pligter.”

"På studiet er pigerne jo de bedste"

Vores snak falder efterfølgende på, om der måske er en tendens i samfundet til, at kvinder tror mindre på sig selv og tvivler på deres kompetencer. I bekræftende fald kan dette medføre, at kvinder ofte søger jobs, som de er overkvalificerede til, mens det oftere ses, at mænd søger jobs, som de ikke er kvalificerede til.

Dette får Pernille til at udtrykke undren og ærgrelse: "Jeg er faktisk lidt frustreret over, at nogle piger ikke tror, at de kan. Jeg kan simpelthen ikke forstå, hvor det kommer fra, for på studiet er pigerne jo ofte de bedste, og de er bare sindssygt dygtige. Man bliver så ærgerlig over, at de på den ene eller anden måde måske giver op. Der er jo kæmpe overvægt af kvinder på studiet, men vi ser det slet ikke senere."

Jeg er faktisk lidt frustreret over, at nogle piger ikke tror, at de kan. Jeg kan simpelthen ikke forstå, hvor det kommer fra, for på studiet er pigerne jo ofte de bedste, og de er bare sindssygt dygtige

Vi kommer herefter ind på de klassiske kønsroller, hvor vi helt fra barnsben bliver opdraget forskelligt afhængigt af køn: "Jeg læste også engang en artikel om, at man opdrager sine døtre til at være søde og fine - det er lidt gammeldags. Hvorimod drenge opdrages mere til godt at kunne klare sig selv og være stærke. Jeg tror, at måden, hvorpå man opdrager, har meget at sige."

Herefter fremhæver Pernille også de generelle strukturer i samfundet, der gør, at det oftest er kvinden, som trækker sig for at tage sig af familien: "Jeg tror måske, at kvinder giver op. Hvis der er en, der skal trække sig derhjemme, så bliver det ofte kvinden. Det skyldes nok også den generelle forventning i samfundet om, at det er kvinden, der skal påtage sig de huslige pligter."

Det er ikke fordi, jeg prøver at sige, at det er kvindernes skyld, men bare at de også gerne må ville det og vise det. For jeg kan ikke forestille mig, at det ikke kan lykkes, hvis de gerne vil det

Vi spørger nærmere ind til, om Pernille på den baggrund har nogle gode råd til jurastuderende, som gerne vil gøre karriere, herunder også ledelsesmæssigt: "Jeg tror, at det drejer sig virkelig meget om, at man vil det og så holder fast. Og så er der selvfølgelig nogle tidspunkter, hvor det er surt og hårdt, men det er der jo også for mændene. Det er jo hårdt for alle, hvis man vil hele vejen. Der er jo helt åbenlyst en vej, hvis man gerne vil det. Så hvis man vil det, er det bare afsted og så holde fast."

Ligestilling og kønsdiversitet

En stor del af formålet med Kvindelige Jurister som forening er som bekendt at sætte ligestilling og kønsdiversitet på dagsordenen i den juridiske branche, og derfor vender vi selvfølgelig også netop disse emner med Pernille:

“Jeg ved simpelthen ikke, hvordan man skal øge ligestillingen. Jeg tror jo på en eller anden måde, uden at det skal lyde forkert, at når man får børn, så falder man som kvinde naturligt ind i en rolle, hvor man trækker sig fra noget, der bliver alt for svært. Problemet er jo, at hvis der er nogle mænd, som helt vildt gerne vil det, så kan man jo ikke som kvinde forvente at komme til det samme mål på den halve indsats. Så man skal virkelig ville det og holde fast i, at man vil det. Og det er jo vildt svært, fordi ens opmærksomhed virkelig er krævet på familiefrenten. Det hele falder sammen i starten af 30'erne, hvor man både skal etablere familie og etablere karriere. Måske skal man bare som kvinde acceptere, at det kommer til at tage lidt længere tid.”

Pernille fortæller videre, at Moalem Weitemeyer i det hele taget forsøger at skifte fokus, så alting ikke længere kun handler om arbejde: “Kontorer som os har jo haft et hårdt ry. Jeg synes, at noget af det vi prøver at gøre, lige nu, er at være mere tydelige på alt det, vi gør, som ikke kun er hardcore arbejde, sene timer, tunge opgaver og sådan. Nu for eksempel da I reagerede på det med hjemmeskoling, så tænkte jeg, at det kunne vi da måske også have gjort lidt mere ud af at fortælle om verdenen om, for det er da også sådan noget, der har gjort mange af vores liv lettere. Vi tog bare børnene med herind, og så var hjemmeskoleproblemet løst.”

Afslutningsvis er Pernille fuldstændigt klar i mælet, når det kommer til de ofte udskældte kvindekvoter: “Jeg tror ikke på kvoter, så det skal ikke være igennem dem. Jeg synes, at det er svært at svare på... Det er ikke fordi, jeg prøver at sige, at det er kvindernes skyld, men bare at de også gerne må ville det og vise det. For jeg kan ikke forestille mig, at det ikke kan lykkes, hvis de gerne vil det.”

Kvindelige Juristers Rollemodeller

*Interview af Emilia Helleberg, Josephine Hedegaard, Mathilde Plougsgaard,
Mie Frostholt og Tilde Nielsen. Billeder af Moalem Weitemeyer.*